

ליח להוריד מהרכב את מכשיר-הקשר ו- קיים קשר מתמיד עם העתודה — עד ש- באו לחלצו.

לאחר פרשה זו עבר בנדה את קורס- הקצינים. ושוב נדמה היה אז שהקאריירה תצבאית שלו הגיעה לסופה: בצבא הכיר בני- דה את נועה, בת משק השומר-הצעיר, הצור- הן נישאו. בנדה השתחרר מהצבא בדרגת סגן, ניסה להתחיל בחיים אזרחיים. הם אף נטשו את הקיבוץ לשנה, ניסו להסתדר בעיר. בנדה עבד כמורה-נהיגה והשתכר יפה. אבל שנה אחת בעיר הספיקה להם. הם חזרו לקיבוץ. בלחץ מחלקת-הביטחון של הקיבוץ- הארצי חזר אז בנדה לצבא, לשורה שלימה של תפקידים ומיבצעים. כך הגיע למלחמת- ששת-הימים, כשהוא אב לשני ילדים — גל, בן הארבע, ועופר, בת השנתיים — ומפקד צנחנים.

אחרי שנקטעה רגלו, חזר בנדה במהירות אל מסלול-חיים תקין ומסודר. רק שלושה ימים אחרי הניתוח כבר יצא לבקר בביתו. אחרי שבוע נטש את בית-החולים, התחיל ללכת כמה ימים על קביים — ואחרי-כך בעזרת מקל-משענת בלבד.

יותר קל מצעדה

ה ורשיים אחרי הקטיעה, צנח בנדה ללא סרוטזה — לים, שחה אל סירת-המנוע שאספה אותו בחוף-אשדוד, שם המתינה לו אשתו. כולם הסתכלו עליו כעל מי שיצא מדעתו. אך בנדה לעג להם:

„כל מי שמבין בצניחה“, אמר, „יודע שהצניחה היא החלק הקל ביותר בכושר המיבצעי שאני רוצה לחזור אליו. אם תניד לצנחן שצעדתי על פרוטזה עשרה קילומטר — הוא יתפעל הרבה יותר.“

בצניחה לים לא היו שום בעיות, מלבד תגופת-הוינוק בעת היציאה מהמטוס. אבל בנדה לא מסתפק בכך. הוא רוצה להוכיח לכולם שהוא מסוגל לצנח גם אל הקרקע, לא רק לים. לשם כך החליט להזמין פרו- טזה מיוחדת, שתאפשר לו לצנח על ה- קרקע.

בבית-החרושת גפיים, המתקין את הגפיים המלאכותיות לנכי-צה"ל, לא הבינו מה בני- דה מבקש מהם. בספרות המיקצועית אין כל תקדים לפרוטזה של צנחן. „אבל אם יש משוגע אחד הרוצה את זה, נעשה לו את הפרוטזה לצניחה!“ אמרו.

בנדה הביא להם נתונים על עוצמת-החב- טה. כשצנחן מגיע לקרקע, הוא נחבט ב- אותה עוצמה כמי שקופץ מגובה של שניים וחצי מטר, עם מישקל של 90 קילוגרם. לפי נתונים אלה החליטו לבנות לו פרוטזה עם

קפיץ בתוכה, שתבלום את עוצמת-הועזוע של החבטה-בקרקע.

בנדה, שקיבל חופשה כדי להתכונן לבי- חנינות-הבגרות שלו, אינו מבזבז אף יום. הוא מתאמן — כשלרגלו הקטועה הפרוטזה הרגילה — בקפיצות מגבהים שונים. הוא קופץ ממדרגות, מעל המיטה, כשהוא מדי- הים את כל מבקריו. מדי פעם הוא מגדיל את הגובה ממנו הוא קופץ, „כדי שכאשר תגיע הפרוטזה שלי אהיה מוכן מייד ל- צניחה!“

„אני רוצה להישאר בצבא“, אומר בנדה, „אבל לא בתפקיד מינהלי. אני אחזור לכו- שר מיבצעי מלא!“

אלה שעוד לפני שבועות אחדים הסתכלו עליו ברחמים, מביטים עתה עליו בהערצה — ומסייעים לו להגשים את הבלתי-אפשרי: צניחה עם רגל מלאכותית.

בשבילי רק הטובה ביותר

תערובת אמריקאית, קינג סייז פילטר